

Отже, можна зазначити, що в СЗОШ I-III ступенів №5 ім.Л.І.Бугаєвської м. Горішні Плавани, згідно з опитуванням, шкільне волонтерство активно розвивається, зокрема культурологічний напрям дуже поширений, є досить популярним серед учнів.

У підсумку зауважимо, що отримані дані вочевидь свідчать про те, що усі опитані відзначають важливість та необхідність шкільного волонтерства, беруть активну участь у різних напрямках шкільного доброчинства, розуміються на перспективах можливого розвитку добродіянь культурологічного спрямування. Результати опитування переконують, що культурологічна лінія шкільного волонтерства є невід'ємною складовою виховної роботи закладу загальної середньої освіти з метою формування особистості з усвідомленням своєї громадянської ідентичності.

Враховуючи результативність шкільної волонтерської діяльності, вважаємо, що заклад загальної середньої освіти може бути базою для реалізації й інших різноманітних шкільних волонтерських проєктів. У третій частині дослідної роботи ми запропонували декілька варіантів культурно-мистецьких проєктів, акцій, які можна було б організувати не лише на рівні школи, а й, залучивши творчих небайдужих людей громади, реалізувати на міському рівні. Наприклад, соціально-творчий проєкт «Я – ДоброТворець», мистецький проєкт «Культурний квест», туристичний проєкт «Жовта смужка» та інші.

Уважаємо, що зі шкільного доброчинного руху можуть брати свій початок нові локальні субкультури, об'єднуватися та створюватися цікаві і соціально затребувані проєкти, які в подальшому здатні навіть змінити спосіб життя суспільства в цілому.

Виховувати активну життєву й соціальну позицію, лідерські якості випускника Нової Української школи, сміливість ухвалювати рішення, відчувати не лише українську громадянську ідентичність, а стати рушієм суспільних змін у своїй школі, рідному місті, потрібно ще зі шкільних років.

ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК ПРОЄКТНОЇ КОМАНДИ

*Ящик С.А., Большая О.В.
Полтава, Україна*

Людина є головною фігурою проєкту. Будь-який проєкт із будь-яким матеріальним та фінансовим забезпеченням без людей, які здійснюють його є не достатньо ефективним. Проєкт-менеджер має широкий спектр знань із різних сфер діяльності. Проєкт-менеджер повинен детально знати всі життєві фази проєкту. Важлива сфера його діяльності це ефективна співпраця із великою кількістю людей: членами команди, працівниками фірми, учасниками проєкту, навколишнім середовищем. Проєкт-менеджер повинен вирішити основні організаційні проблеми: створити професійно стимулююче оточення; забезпечити групу кваліфікованим технічним персоналом; заручитись підтримкою керівництва; сформувати стабільно сприятливе навколишнє середовище [1].

Проєктна координаційна група складається із менеджерів, призначених

власником або керівництвом організації. Ці керівники забезпечують успішний старт і завершення проєкту. Не кожен проєкт потребує створення такої групи; для деяких достатньо одного старшого керівника. Координаційна група формується за певних умов: проєкт може значно вплинути на функціонування та економічне становище організації; вимагає значних ресурсів організації та змін у методах роботи підрозділів; пов'язаний із високим комерційним, екологічним або соціальним ризиком.

Основним об'єднуючим фактором для створення та діяльності команди є стратегічна мета реалізації проєкту. У процесі досягнення цілей проєкту команда визначає свої межі, використовує організаційні можливості учасників та ресурси проєкту. Проєктна команда є соціальним організмом, який має свій початок, етапи розвитку та функціонування, а завершенням її існування є розформування або трансформація в іншу управлінську команду.

Проєктна команда формує певне організаційне середовище проєкту, встановлюючи цінності, принципи та норми поведінки персоналу. З іншого боку, вона функціонує в цьому середовищі, підкоряючись спільній меті та філософії управління проєктом.

Під час формування команди важливо враховувати такі моменти:

Створюючи команду, її членам потрібно навчитися довіряти один одному через відкрите обговорення вмінь та навичок кожного.

Команді потрібна чітка організаційна структура, яка визначає ролі членів команди, основні правила спілкування як один з одним, так і поза командою, а також план управління часом для виконання проєкту. Основним інтегруючим чинником створення і діяльності команди є стратегічна мета реалізації проєкту. У процесі досягнення цілей проєкту команда набуває своїх меж, використовує організаційні можливості учасників та ресурси проєкту. Команда проєкту є «соціальним організмом, що має свій початок, розвиток та функціонування і завершує своє існування розформуванням або трансформацією в іншу управлінську команду» [2].

Сучасні тенденції розвитку управління кадрами характеризуються переорієнтацією на особистість працівника, оскільки основною конкурентною перевагою суб'єкта господарювання є його співробітники, а індивідуальні чинники мотивації членів команди та механізми побудови ефективної системи мотивації є запорукою злагодженої та ефективної роботи підприємства чи організації. Використання індивідуального (особистісного) підходу вимагає аналізу, перегляду, вдосконалення та розвитку всіх складників управління кадрами, включаючи формування проєктної команди, що передбачає врахування індивідуальних особливостей характеру та темпераменту членів команди [2].

Список використаних джерел:

1. Павлова С. Формування і розвиток проєктної діяльності. URL : <http://eztuir.ztu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/625/1/325.pdf>
2. Сова О. Управлінські аспекти формування проєктної команди. Економічний простір, 120-124. URL : <https://doi.org/10.32782/2224-6282/154-22>